

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

Received: 16/08/2021, Revised: 03/09/2021, Accepted: 16/09/2021

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ในเขตดุสิต กรุงเทพฯ

ญาณิศา วงศ์ทองบาง

กรมพลาธิการทหารบก

e-mail: yanisawong@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพฯ 2) การเปรียบเทียบการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ในเขตดุสิต กรุงเทพฯ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพฯ 4) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพฯ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรในเขตดุสิต จำนวน 399 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (t-Test) สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป (F-Test) การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอย

ผลการวิจัยพบว่า 1.) กลุ่มตัวอย่างมีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมด้านทรัพย์สิน มากที่สุด รองลงมา คือ ด้านชีวิต 2.) กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อาชีพ อายุระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ที่แตกต่างกัน มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกัน 3.) การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านพฤติกรรมอยู่ใน ระดับมาก โดยเป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน 4.) ปัจจัยที่มีผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน มากที่สุด คือปัจจัยด้านพฤติกรรมมีผล รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

คำสำคัญ: การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม, การคุกคามชีวิตและทรัพย์สิน, พฤติกรรมการตกเป็นเหยื่อ, สภาพแวดล้อมการตกเป็นเหยื่อ, เขตดุสิต

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

Received: 16/08/2021, Revised: 03/09/2021, Accepted: 16/09/2021

Factors affecting The Victimization of Crimes That Threaten Life and Property of People in Dusit, Bangkok

Yanisa Wongtongbang

Department of the Army Quartermaster

e-mail: yanisawong@gmail.com

Abstract

This research aims to 1) To study victimization of crimes that threaten life and property of people in Dusit, Bangkok 2) Comparison of victimization of crimes that threaten life and property of people in Dusit, Bangkok classified by personal factors 3) Relationship factors 4) Factors affecting the victimization of crimes that threaten life and property of people in Dusit, Bangkok the samples used in this research were 399 people in Dusit area. The instrument used in this research was a questionnaire. For the statistics used to analyze the data, percentage, mean, standard deviation were used. Statistics comparing the mean between 2 independent variables (t-Test) Statistics comparing the mean between 2 or more variables (F-Test) Correlation analysis and regression analysis

The results of the research showed that 1.) The sample group was the victim of property crime the most, followed by behavior. 2.) The sample group has different gender, occupation, age, education level, marital status. There are different victimizations of crimes that threaten life and property. 3.) Victims of crimes that threaten life and property were associated with behavioral factors at a high level, in the same direction, and environmental factors at a moderate level. 4.) The factors affecting the victimization of crimes that threaten life and property the most were behavioral factors, followed by environmental factors.

Keywords: Crime Victimization, Life and Property Threats, Victim Behavior, Victim Environment, Dusit District

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

Received: 16/08/2021, Revised: 03/09/2021, Accepted: 16/09/2021

บทนำ

อาชญากรรม นั้นเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นได้ในทุกยุคสมัย เป็นสิ่งที่สังคมส่วนใหญ่มองว่าเป็นการกระทำผิดที่มีอันตราย มีความรุนแรง รวมถึงการทำความผิดทางอาญานั้นก็เป็นปัญหาของสังคมอย่างหนึ่งที่มีผลกระทบต่อ ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก โดยการกระทำผิดทางอาญานั้น ได้กระทำขึ้นโดย "อาชญากร" เช่น คดีฆ่าผู้อื่น ทำร้ายร่างกาย ข่มขืนกระทำชำเรา ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์ ดังนั้นผู้ที่ ถูกกระทำจึงเป็น 'เหยื่ออาชญากรรม' (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย 2551). และความหมายของเหยื่ออาชญากรรม นั้นก็คือ บุคคลที่ได้รับความเสียหายจากอาชญากรรม ของผู้กระทำความผิดไม่ว่าจะเป็นความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน (สุดสงวน สุธีสร. 2543) ซึ่งผู้เสียหายหรือเหยื่ออาชญากรรมอาจเกิดจาก การกระทำของตนเองได้เช่นกัน เช่น เกิดจากความยากจน ไม่มีอาชีพเป็น หลักแหล่ง การถูกล่อลวง ก็ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพราะการกระทำของตนเองเช่นกัน และสาเหตุประการหนึ่งมาจากเหยื่ออาชญากรรมมีส่วนช่วยให้ เกิดการทำความผิด หรือเหยื่ออาชญากรรมอาจจะอยู่ในความประมาท หรือเป็นคนที่ไม่ทันกับเหตุการณ์ก็นำไปสู่การเกิดอาชญากรรมได้ (จิตามาศ โพธิธรรมา, 2552) นั้นจึงเป็นคำถามที่ว่าทำไมประชาชนจึงตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เราก็ต้องดูปัจจัยอะไรที่ทำให้อาชญากรเลือกเหยื่อที่จะก่อเหตุอาชญากรรมหรือ หรืออะไรทำให้ประชาชนในเขตพื้นที่ดุสิตตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ อาจ จะเกิดได้จากหลายๆปัจจัย สภาพแวดล้อมต่างๆหรือพฤติกรรมของ อาชญากรหรือแม้กระทั่งพฤติกรรมของประชาชนที่เป็นเหยื่อก็ตาม ดังนั้นเรา จึงศึกษาปัจจัยต่างๆ ในหัวข้อเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพฯ ซึ่งการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตกลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพฯ จำนวน 399 คน มีปัจจัยด้านพฤติกรรมและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมเป็นตัวแปรอิสระและการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวแปรตาม ซึ่งประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับคือเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย เพื่อที่แก้ไขปัญหาการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมและให้ทราบถึงลักษณะหรือพฤติกรรมของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมเพื่อเป็นแนวทางให้การป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับประชาชนอีกทั้งยังเป็นแนวทางในการศึกษาการป้องกันการตกเป็น เหยื่ออาชญากรรมต่อไปอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพฯ
2. เพื่อเปรียบเทียบการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ในเขตดุสิต กรุงเทพฯจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพฯ
4. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพฯ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 89,769คน (สำนักงานกลางทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง ณ เดือนธันวาคม 2562)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 216 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยทำการคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยการใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน (Yamane, 1973)

$$n = \frac{89769}{1+89769 (0.0025)}$$

$$n = 398.26$$

$$n = 398 \text{ คน}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นจากการสุ่มตัวอย่างโดยกำหนดเป็น 0.05

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยลักษณะทางประชากร (Demographic characteristic) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบแบบ (Check list)

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านพฤติกรรม ได้แก่ ความประมาท การสวมใส่สิ่งของมีค่า การแต่งกาย นิยสัสนตัว

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ ลักษณะของที่พักอาศัย ประเภทของที่พักอาศัย ระบบไฟฟ้าระวาง ไฟส่องสว่างในบริเวณทางเดิน

ตอนที่ 4 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน ด้านชีวิต

ตอนที่ 5 การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน ด้านทรัพย์สิน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

วิธีที่ 1 นำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมแบบสอบถามและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง โดยผู้วิจัยอธิบายถึงข้อมูลของโครงการโดยย่อ ให้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ ประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพฯ และรับแบบสอบถามคืนและนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องทุกฉบับ เพื่อดำเนินการ ประมวลผลการวิจัย

วิธีที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทำแบบสอบถามจาก Google Form ซึ่งได้แก่ ประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพฯ และนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องทุกฉบับเพื่อดำเนินการประมวลผลวิจัยการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการตกเป็นอาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์การตกเป็นอาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยภาพรวมและรายด้าน แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปลผลตามเกณฑ์ลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) 5 ระดับ โดย เร็นซิส เอ.ลิเคิร์ต (Rensis A.Likert)

3. วิเคราะห์ระดับเปรียบเทียบการตกเป็นอาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินโดยใช้สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (t-Test) สถิติเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป (F-Test)

4. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตกเป็นอาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเขตดุสิต กรุงเทพฯ โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณตามลำดับขั้นตอน (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตกเป็นอาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เขตดุสิต กรุงเทพฯ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชน เขตดุสิต กรุงเทพฯ จำนวน 399 คน ประกอบไปด้วย เพศชายจำนวน 115 คน เพศหญิงจำนวน 284 คน อายุ ต่ำกว่า 20 ปี 146 คน 21-30 ปี 216 คน 31-40 ปี 15 คน 41-50 ปี 17 คน และมากกว่า 60 ปี 5 คน อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ 25 คน พนักงานบริษัทเอกชน 24 คน รับจ้างทั่วไป 31 คน ธุรกิจส่วนตัว 19 คน แม่บ้าน 3 คน นักเรียน/นักศึกษา 297 คน ระดับการศึกษา ต่ำกว่ามัธยม 6 คน มัธยมศึกษา /ปวช. 139 คน อนุปริญญา/ปวส. 28 คน ปริญญาตรี 222 สูงกว่าปริญญาตรี 4 คน สถานภาพสมรส โสด 370 คน สมรส 25 คน และหย่าร้าง 4 คน โดยผลการทดสอบวัตถุประสงค์ พบว่า

1. ผลการศึกษาการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน ในด้านชีวิตอยู่ในระดับน้อยคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1. โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างถูกข่มขู่ คุกคาม ด้วยวาจา มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.29 รองลงมา เคยถูกทำร้าย เช่น ทุบตี ตบ ตะหลุม กระชากและถูกกระทำอนาจาร / ล้วงเกินทางเพศ คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.94 และ 1.92 ตามลำดับ

ในด้านทรัพย์สิน อยู่ในระดับน้อยคิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.13 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สิน มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.24 รองลงมา เคยถูกผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือ ทำลายทรัพย์สินและเคยถูกบุกรุกหรือพยายามบุกรุกเข้ามาในเขตบ้าน / ที่พักอาศัย คิดเป็นค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.11 และ 2.05 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาเปรียบเทียบการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ตัวแปร	กลุ่ม	($\bar{X}$)	S.D.	t/F	Sig.	คู่ที่แตกต่าง
เพศ	(1)ชาย	2.54	0.930	8.836	0.000	(1)>(2)
	(2)หญิง	1.76	0.742			
อายุ	(1) ต่ำกว่า 20 ปี	2.01	0.783	2.828	0.025	(1)<(3)
	(2) 21-30 ปี	1.90	0.902			(2)<(3)
	(3) 31-40 ปี	2.55	0.901			
	(4) 41-50 ปี	2.29				
	(5) 51-60 ปี	0.00	0.985			
	(6) มากกว่า 60 ปี	2.30	0.000			

ตัวแปร	กลุ่ม	($\bar{X}$)	S.D.	t/F	Sig.	คู่ที่แตกต่าง
อาชีพ	(1) ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	1.63	0.677	8.373	0.000	(1)<(2)
	(2) พนักงานบริษัทเอกชน	2.78	1.161			(1)<(3)
	(3) รับจ้างทั่วไป	2.20	0.881			(1)<(4)
	(4) ธุรกิจส่วนตัว	2.58	1.173			(2)>(3)
	(5) แม่บ้าน	2.08	0.072			(2)>(6)
	(6) นักเรียน/นักศึกษา	1.89	0.790			(3)>(6)
ระดับการศึกษา	(1) ต่ำกว่ามัธยม	2.08	0.785	6.366	0.000	(1)<(5)
	(2) มัธยมศึกษา /ปวช.	1.99	0.586			(2)<(5)
	(3) อนุปริญญา/ปวส.	1.79	0.994			(3)<(5)
	(4) ปริญญาตรี	1.97	0.969			(4)<(5)
	(5) สูงกว่าปริญญาตรี	4.06	0.650			
สถานภาพสมรส	(1) โสด	1.95	0.836	5.327	0.005	(1)<(2)
	(2) สมรส	2.47	1.210			
	(3) หย่าร้าง	2.63	1.010			

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตาม เพศ พบว่า โดยภาพรวมมีค่า Sig. เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่าง เพศชายและเพศหญิง มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตาม อายุ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.025 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุแตกต่างกันมีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตาม อาชีพ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่าง ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตาม ระดับการศึกษา พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่าง ที่มีความเป็นอยู่แตกต่างกัน มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเปรียบเทียบการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตาม สถานภาพสมรส พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่าง ที่มีสถานภาพสมรส แตกต่างกัน มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต่อปัจจัยด้านพฤติกรรมและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมกับการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน

การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน	r	Sig.
ปัจจัยด้านพฤติกรรม	0.628**	0.000
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม	0.422**	0.000

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินพบว่า การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านพฤติกรรมอยู่ใน ระดับมาก โดยเป็นไปในทิศทางเดียวกันและความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมอยู่ใน ระดับปานกลาง โดยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ

ปัจจัย	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
1.ปัจจัยด้านพฤติกรรม (x_1)	0.534	0.038	0.549	13.898	0.000
2.ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (x_2)	0.257	0.038	0.244	6.176	0.000
(ค่าคงที่)	-0.232	0.133		-1.741	0.082

/r = 0.669 , r^2 = 0.447, r^2 Adjusted = 0.444, F = 160.230 , Sig.= 0.000

จากตารางที่ 3 ผู้วิจัยได้นำตัวแปร ปัจจัยด้านพฤติกรรมและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มาวิเคราะห์ โดยมีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวแปรตาม พบว่า โมเดลดังกล่าว สามารถทำนายได้ ร้อยละ 44.4 โดยปัจจัยที่มีผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 มากที่สุด คือ ปัจจัยด้านพฤติกรรมมีผลร้อยละ 54.9 (p value=0.000) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มีผลร้อยละ 24.34 (p value = 0.000) สามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y/ = -0.232 + 0.543 (x_1) + 0.257 (x_2)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z/Y = 0.549 (x_1) + 0.244 (x_2)$$

ผลการศึกษาวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 คือ เพื่อศึกษาการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพฯ ผลการวิจัยพบว่า การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินในด้านชีวิตอยู่ในระดับน้อย โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างถูกข่มขู่ คุกคาม ด้วยวาจา มากที่สุด รองลงมา เคยถูกทำร้าย เช่น ทุบตี ตบ ตะ แฉก กระชาก

ในด้านทรัพย์สิน อยู่ในระดับน้อย โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยถูกขโมยหรือพยายามขโมยทรัพย์สิน มากที่สุด รองลงมา เคยถูกผู้ตั้งใจก่อความเสียหายหรือ ทำลายทรัพย์สิน

ผลการศึกษาวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 คือเพื่อเปรียบเทียบการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ในเขตดุสิตกรุงเทพฯ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีเพศ

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

Received: 16/08/2021, Revised: 03/09/2021, Accepted: 16/09/2021

อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและสถานภาพสมรส ที่แตกต่างกัน มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 คือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพฯ ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านพฤติกรรมอยู่ใน ระดับมาก และความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมอยู่ใน ระดับปานกลาง

ผลการศึกษาวิจัย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 4 คือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพฯ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยด้านพฤติกรรมและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพฯมาวิเคราะห์ โดยมีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวแปรตามพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มากที่สุด คือ ปัจจัยด้านพฤติกรรม รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

อภิปรายผล

ผลการวิจัยมีข้อค้นพบที่เป็นประเด็นและสาระสำคัญเชิงวิชาการที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

จากการเปรียบเทียบการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตดุสิตกรุงเทพฯ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน ทั้งนี้ เพราะเพศชายอาจจะใช้ชีวิตการดำเนินชีวิตที่แตกต่างจากเพศหญิง อาจจะมีสภาพเพราะคิดว่าตนเองเป็นผู้ชายหรือเพศชายที่มีลักษณะเฉพาะของตนเองและมีความหลากหลายก็อาจจะทำให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้เช่นกัน สอดคล้องกับ Costa et al. (2015: 467) ที่ทำการศึกษาความรุนแรงระหว่างคู่รักในทวีปยุโรป ระบุว่าแนวโน้มของผู้ชายที่จะถูกกระทำรุนแรงจะมีเพิ่มมากขึ้นในสังคมสมัยใหม่ที่ผู้หญิงและผู้ชายมีความเท่าเทียม

พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างมีอายุ ต่ำกว่า 20 ปี 21-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51-60 ปี และมากกว่า 60 ปี มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน เพราะอายุมีผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม เพราะอาชญากรอาจจะเลือกเหยื่อจากช่วงอายุที่ไม่สามารถขัดขืนได้และสามารถก่ออาชญากรรมได้ง่าย หรือช่วงอายุของประชาชนที่แตกต่างกันก็มีวิถีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน ทำให้มีวิธีการป้องกันไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อของอาชญากรรมที่แตกต่างกันอีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนินทร์ ภูวนาคำ (ม.ป.ป.) ศึกษาเรื่องผลกระทบของการก่ออาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและทรัพย์สินต่อสังคม พบว่า ประชาชนมีวิธีการป้องกันตนเองที่ไม่เหมือนกัน ได้รับการเรียนรู้จากประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน ดังนั้น วิธีการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้เกิดเป็นเหยื่ออาชญากรรมต่างกันในแต่ละช่วงอายุ

พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน รับจ้างทั่วไป ธุรกิจส่วนตัว แม่บ้าน และนักเรียน/นักศึกษา มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน เพราะ กลุ่มอาชีพมีความแตกต่างกันในการดำเนินชีวิต การใช้ชีวิต สถานที่ในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับ สุดสงวน สุธีสร (2547) ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งการให้ความช่วยเหลือประชาชนโดยการให้ความร่วมมือแก่ประชาชนซึ่งมีอาชีพอยู่ในระดับดี ที่ได้มีการร้องขอความช่วยเหลือจะมีการป้องกันตนเอง มีการป้องกันชีวิตและทรัพย์สินเพื่อไม่ให้เกิดเหตุอาชญากรรมในระดับที่สูง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกันมีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างมี ระดับการศึกษา ต่ำกว่ามัธยม มัธยมศึกษา /ปวช. อนุปริญญา/ปวส. ปริญญาตรี สูงกว่า

ปริญญาดุษฎี มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน เพราะ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันทำให้รูปแบบการดำเนินชีวิตและการป้องกันตนเองแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุนิสาอินุทัย (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลแสนสุขอำเภอเมืองชลบุรี ระบุว่า การได้รับการเรียนรู้จากประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน ดังนั้น วิธีการป้องกันตนเองเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนจึงต่างกันและมีรูปแบบที่ต่างกัน

พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน ไม่แตกต่างกัน นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพ โสด สมรส และหย่าร้าง มีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน แตกต่างกัน เพราะ สถานภาพก็มีส่วนที่ทำให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ อาชญากรรมอาจจะเลือกก่ออาชญากรรมกับเหยื่อที่มีการใช้ชีวิตคนเดียวไม่มีคนคอยดูแลหรือปกป้องหรือสถานภาพแต่ละสถานภาพอาจมีการรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ต่างกันและมีประสบการณ์ที่ต่างกันก็สามารถตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้เช่นกัน หรือมีความหวาดกลัวอาชญากรรมที่ต่างกันทำให้มีวิธีการป้องกันไม่ให้ตกเป็นเหยื่อได้ สอดคล้องกับ ประพนธ์สหัสวัฒนา (2556) ศึกษาเรื่องประสิทธิภาพสถานีตำรวจและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของตำรวจประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2556 พบว่าสถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต่อบังคับด้านพฤติกรรมและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพฯ พบว่า การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านพฤติกรรม ระดับมาก โดยเป็นไปในทิศทางเดียวกันและความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ระดับปานกลาง โดยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพราะว่า การใช้ชีวิตมีความสัมพันธ์ต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม กล่าวคือพฤติกรรมชั่วๆ ขาดความระมัดระวัง ความประมาทเลินเล่อ หรือมีนิสัยส่วนตัวจนเคยชิน เช่น สวมใส่ของมีค่าหรือเครื่องประดับ เดินเล่นโทรศัพท์ไม่สนใจสิ่งต่างๆ รอบตัว แต่งกายไม่มีมิดชิด ออกไปเที่ยวในเวลากลางคืน ทำให้มีโอกาสตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ เช่นเดียวกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการ หากสภาพแวดล้อมที่เราอาศัยอยู่ มีลักษณะเช่น ไฟส่องสว่างน้อย ไม่มีระบบเฝ้าระวัง อาชญากรจะใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมและช่องโอกาสของการก่ออาชญากรรมในการคุกคามหรือก่อเหตุ ก็คือ ผู้กระทำความผิดจะใช้พื้นที่หรือลักษณะบริเวณพื้นที่ในการลงมือประกอบอาชญากรรม สอดคล้องกับทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม กล่าวคือองค์ประกอบ ของการเกิดอาชญากรรม ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ผู้กระทำความผิด/คนร้าย เหยื่อ /เป้าหมาย และโอกาส เมื่อมีทั้ง3ด้านก็จะทำให้เกิดอาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนได้ ดังนั้นหากเราลดโอกาสคือระมัดระวังตัวและไม่ประมาททั้งด้านพฤติกรรมและสภาพแวดล้อมก็สามารถลดโอกาสการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินได้ ซึ่งสุดสงวน สุธีสร (2547, หน้า2) ที่กล่าวว่า อาชญากรรม เป็นเรื่องผิดกฎหมายก่อให้เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ากลัวและร้ายแรง เป็นสิ่งที่ทุกคนไม่ต้องการเข้าไปเกี่ยวข้องและเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมมีปรากฏให้คนทั่วไปรับรู้แทบทุกวัน โดยผ่านทางสื่อมวลชนต่างๆ หรือบางคนอาจมีประสบการณ์

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพฯ โดยนำตัวแปรปัจจัยด้านพฤติกรรมและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมมาวิเคราะห์ โดยมีการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวแปรตาม พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่คุกคามชีวิตและทรัพย์สิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ0.05 มากที่สุด คือปัจจัยด้านพฤติกรรม รองลงมา คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม เพราะว่า ในปัจจุบันอาชญากรรมของผู้กระทำความผิดไม่ว่าจะเป็นความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน รวมทั้งเสรีภาพหรือสิทธิอื่น ๆ ผู้เสียหายหรือเหยื่ออาชญากรรมอาจเกิดจากการกระทำของตนเองได้ ซึ่งเหยื่ออาชญากรรมมีส่วนช่วยให้เกิดการ

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

Received: 16/08/2021, Revised: 03/09/2021, Accepted: 16/09/2021

กระทำความผิด หรือเหยื่ออาชญากรรมอาจจะอยู่ในความประมาท หรือเป็นคนที่ไม่ทันกับเหตุการณ์ก็นำไปสู่การเกิดอาชญากรรมได้ ซึ่งปัจจัยด้านพฤติกรรมของผู้ตกเป็นเหยื่อจึงผลการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมสอดคล้องกับธิดามาศ โพธิธรรมา (2552) ซึ่งศึกษาเรื่องแนวทางการป้องกันไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม : กรณีศึกษานักเรียนนักศึกษาที่อาศัยอยู่หอพักเอกชน ในจังหวัดนครปฐม

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์การเกิดอาชญากรรมเกี่ยวกับการถูกคุกคามด้านชีวิตคือถูกข่มขู่ คุกคาม ด้วยวาจา มากที่สุด ในหมวดของคุกคามชีวิตและเรื่องทรัพย์สินนั้นกลุ่มตัวอย่างมีถูกข่มขู่หรือพยายามข่มขู่ทรัพย์สิน มากที่สุดในหมวดทรัพย์สินสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบการเกิดอาชญากรรม ส่วนสาเหตุและปัจจัยนั้นยังมีอีกหลายปัจจัยและมีอีกหลายด้านให้ทำการศึกษา มีความหลากหลายที่ยังไม่เจาะจงหรือเด่นชัด ดังนั้นควรศึกษาแบบเจาะลึกในหลายๆด้านหลาย มุมเชื่อว่าการคุกคามของอาชญากรรมยังมีอีกหลากหลายมุมมองที่ยังเป็นภัยต่อชีวิตของประชาชนเพื่อเป็นประโยชน์ต่อ หน่วยงานในการแก้ไขปัญหาและเป็นแนวทางให้ประชาชนเกิดการระวังตัวหรือเป็นแนวทางในการเกิดอาชญากรรมได้อีกด้วย
2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเพื่อให้ได้ คำตอบเพิ่มเติมในประเด็นที่การศึกษาเชิงปริมาณไม่สามารถทำได้เช่น การเก็บข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยมี ประวัติการเกิดอาชญากรรม กับตนเองหรือคนใกล้ชิด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานในการ นำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในการวางแผนการแก้ปัญหาต่อไป และงานวิจัยนี้สามารถนำไปศึกษาพัฒนาเพื่อต่อยอดได้ โดยการใช้ เป็นฐานข้อมูลจัดเก็บข้อมูลการเกิดอาชญากรรมเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันการเกิดอาชญากรรมในอนาคตได้

เอกสารอ้างอิง

- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2544). ปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธิดามาศ โพธิธรรมา. (2552). แนวทางการป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม กรณีศึกษา นักเรียน นักศึกษาที่อาศัย อยู่หอพักเอกชนในจังหวัดนครปฐม. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต), การบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ธนินทร์ ภูวนาคำ. (ม.ป.ป.). ผลกระทบของการก่ออาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและทรัพย์สินต่อสังคม. สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2564. จาก <http://www.l3nr.org/>.
- ประพนธ์ สหพัฒนา และคณะ. (2556). โครงการประเมินประสิทธิภาพสถานีตำรวจและความเชื่อมั่นของประชาชนต่อการ ปฏิบัติงานของตำรวจ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2556. กรุงเทพฯ : คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- วิชุดา พวงมาลัย. (2556). ปัญหาอาชญากรรมในสังคมไทย. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2564. จาก <http://sdgroup1.blogspot.com/2013/01/53242568.html>.
- สรารุณ เบญจกุล. (2551). ความหมายของ “เหยื่ออาชญากรรม”. สืบค้นเมื่อ 19 มกราคม 2564. จาก <http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=951000032257>.
- สุทธิรัตน์ ขจรเวทิน. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในชุมชนบ้านแหลมแท่น ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต) สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วารสารรัฐประศาสนศาสตร์และการจัดการสังคม

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม) 2564

Received: 16/08/2021, Revised: 03/09/2021, Accepted: 16/09/2021

- สวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (2563). รายงานสรุปผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สุดสงวน สุธีสร.(2543). *เหยื่ออาชญากรรม*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด.
- สุนิสา อินอุทัย. (2557) . *การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมืองชลบุรี*. (รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต),วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัจฉริยา ชูตินันท์. (2557). *อาชญาวิทยาและทัณฑ์วิทยา*. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- แอ๊ด ฤทธิตา. (2552). *การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม กรณีศึกษา: สถานีตำรวจภูธรเขาค้อ จังหวัดสระแก้ว*. (ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Costa, D., et al. (2015). Intimate partner violence: a study in men and women from six European countries. *International Journal of Public Health*, 60(4), pp. 467–478.
- Dietz, T. L., Wright, J. D., & Dietz, T. L (2017). *Age and Gender Differences and Predictors of Victimization of the Older Homeless*. Age and Gender Differences and Predictors Victimization of the Older Homeless, Retrived 30 October 2020. From <https://doi.org/10.1300/J084v17n01>.